

СОМДАТ И МЪРТВАТА МИШКА

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

Веднъж, преди много години, един богат търговец неочаквано умрял. Неговите завистливи роднини само това и чакали. Те разграбили цялото му имущество и нищо не оставили на вдовицата. А тя толкова се страхувала от тях, че заедно с малкия си син Сомдат избягали далеч от родното си място.

Бедната жена станала слугиня при някакъв богаташ и така изкарвала прехраната за себе си и за своя син. Въпреки малкия си доход, тя успяла да се погрижи за образованието на Сомдат.

Когато момчето станало на шестнадесет години, майка му решила, че е достатъчно голям и годен за работа.

— Мили синко — казала един ден тя, — ти си син на търговец. Трябва като баща си да започнеш някаква търговия, но ние нямаме никакви спестени пари. В този град живее богат търговец, който дава заеми на способни младежи, за да започнат работа. Иди при него и го помоли да ти помогне.

Още на другия ден Сомдат отишъл при търговеца. Но за беда богаташът бил в лошо настроение.

— За да започнеш търговия, аз трябва да съм ти дал достатъчно пари — казал той. — А как мога да бъда сигурен, че парите ми няма да пропаднат? Та ти не си спечелил досега дори няколко рупии. Знаеш ли как се прави търговия?

— Не, господине — отговорило момчето.

— Гледай — търговецът му показал умряла мишка, — умният човек и с една мъртва мишка може да започне търговия и да спечели пари.

Сомдат взел мишката и казал на търговеца:

— Вземам от Вас тази мишка вместо паричен заем. Ще ви дам разписка за нея.

Търговецът го погледнал и се засмял. Но Сомдат не се шегувал. Той дал разписка и си тръгнал с мъртвата мишка.

Когато излязъл на улицата, друг търговец извикал от магазина си:

— Ей, ти, не хвърляй тази мишка. Дай ми я да нахраня котката си.

Сомдат дал мъртвата мишка на търговеца и получил за нея шепа грах. Той сготвил граха, после напълнил стомна с вода и излязъл от града. Седнал на един кръстопът, откъдето често минавали дървари. Те

се връщали от гората с дърва за продан и били много уморени и гладни. Сомдат им предложил яденето и водата.

Дърварите били много доволни. От благодарност всеки един от тях му дал по малко от дървата си.

Сомдат занесъл дървата на пазара и ги продал. С част от спечелените пари купил грах, а останалите запазил.

На другия ден отново отишъл на същия кръстопът с ядене и вода. И отново получил дърва, които продал на пазара. Така за няколко дни спечелил немалко пари. С тях купил много дърва и ги запазил на скрито място.

Започнал сезонът на дъждовете. Много дни дъждът валил непрестанно. В града дървата намалели и цената им бързо се повишила. Тогава Сомдат продал дървата си на много изгодна цена и с парите отворил свой магазин.

С умението и труда си, ден след ден, той напредвал в търговията. И не след дълго станал известен сред младите заможни търговци в града.

Но Сомдат не забравил богатия търговец, който някога му дал мъртвата мишка. Един ден той самият намерил мъртва мишка и отишъл при търговеца.

— Аз съм Ви много благодарен, господине! — казал смирено той. — С Вашия съвет и със заема, който ми дадохте, Вие ми помогнахте много.

И той подал мишката на търговеца.

— Какво? — попитал изненадан търговецът. — Нима съм ти дал заем?

— Да, господине, дадохте ми — отговорил Сомдат. — Вие ми дадохте една мъртва мишка.

Тогава Сомдат разказал всичко, което се случило. Богатият търговец слушал със задоволство разказа му. Той бил толкова възхитен от момъка, че го оженил за дъщеря си.

След сватбата всички заедно заживели щастливо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.